

Románový svět Jurije Andruchovyče vykazuje značnou vnitřní soudržnost díky společným místům, objevujícím se ve všech jeho románech. Tato místa vytváří systém, jenž se stal předmětem dané práce. Autor aktualizuje předrománové literární žánry, což implikuje fabulační schéma iniciačního románu. Postavy Andruchovyčových románů splňují požadavek tzv. „iniciačního trojúhelníku“, jež ve spojení s teatralností a karnevalovostí postav propůjčuje Andruchovyčovým románům postmoderní intersémiotický rozměr. Karneval představuje základní téma Andruchovyčovy tvorby a poutá významy vlastní tomuto kulturnímu fenoménu. V karnevalovosti nacházejí svůj odraz takové postmoderní textotvorné praktiky, jakými jsou metatextovost a intertextualita literárního díla. Odkazy na jiné texty dávají Andruchovyčovu tvorbu do kontextu analogických historických literárních praktik a žánrů. Textový amalgam imituje pestrý a nejednoznačný obraz světa. Stěžejním prostorovým motivem v Andruchovyčově díle je město. Autor klade důraz na důležitost města jako kulturního a kulturotvorného činitele. Autor pracuje s jednotlivými toposy se sobě vlastní ironií a podle postmoderního klíče zpochybňuje některé významy, jež se k nim vážou. Motiv iniciace v obecnější rovině funguje jako zasvěcení ukrajinské literatury do světového kulturního dědictví. Karnevalové znovuoobnovení světa je usouvztažněno s potřebou obnovy ukrajinské literatury, její očisty od patosu, jalového sentimentu a jiných historických zátěží. Originální poetikou, humorem nebo pomocí mystifikací usilují Andruchovyčova díla o překlenutí mezer ukrajinské literatury, vzniklých kvůli opětovné, uměle navozované diskontinuitě jejího vývoje. Autorovi se daří docílit začlenění ukrajinské literatury do předních evropských a světových procesů.